

med Postforbindelsen at gøre, hvorfor en saadan Ordning maa staa for Befolkningen som ganske urimelig. Et andet Eksempel, som jeg skal fremdrage, og som i øvrigt ogsaa er fremdraget af den højtærede Minister ved første Behandling, ere saadanne Forhold, som finde Sted paa Gerrild-Ryomgaard-Banen. Der ligger der en Række Brevsamlingssteder: Gerrild, Glæsborg, Tranhuse, Stenvad og Ramten. Alle disse Brevsamlingssteder ere underlagte Grenaa Postkontor og brevveksle altsaa med Grenaa for 5 Øre, men Befordringen gaar via Ryomgaard-Grenaa-Banen. Under Vejs passerer Nimtofte Brevsamlingssted og Ryomgaard Postkontor, men Brevvekslingen med disse to Steder koster 10 Øre. Det er disse usystematiske Ting, som ere en Følge af den nugældende Ordning i Forbindelse med, hvad jeg fremhævede, Sommer- og Vinterporto og meget andet, som der aldeles ikke bliver Tale om efter den foreslaaede nye Ordning.

Det er nævnt, at Fredericia mister sin 5 Øres Forbindelse med Taulov, men vinder Forbindelse med Strib og Middelfart. Jeg kan ikke indse, at der er noget, som kunde afskrække fra at vedtage den nye Ordning. Middelfart er mere Nabo til Fredericia end Taulov, idet den ligger indenfor de 8 km ligesom Strib, der som bekendt ligger lige overfor Fredericia. Jeg kan ikke skønne rettere, end at Fredericia, naar den havde Valget mellem en saadan let Postforbindelse med Middelfart og Strib paa den ene Side og paa den anden Side med Taulov, maatte ønske Forbindelsen med Nabobyen paa Fyn i Stedet for med det fjernere liggende Taulov. Forholdet ved Fredericia kan derfor ikke nævnes som en Urimelighed ved den foreslaaede Ordning lige saa lidt som det, der anførtes om København. Postvæsenet er jo altid mere udviklet i tæt befolkede end i mindre tæt befolkede Egne. Det er ganske naturligt, at der, hvor der bor mange Mennesker, og hvor tæt beboede Steder ligge nær ved hinanden, er større Samfærdsel forretningmæssigt og aandeligt, som giver sig Udslag i Korrespondance, end andre Steder. Det er ogsaa ganske klart, at hvor en saadan større Udveksling af Breve finder Sted, vil den kunne foregaa hensigtsmæssigere og lettere og derfor i Længden billigere. Men det er naturligvis en beklagelig Side af denne Ordning, at den medfører, at nogle Egne blive en Smule ugunstigt stillede, medens andre faa en Fordel. Det vilde naturlig-

vis være heldigere, naar Fordelene kunde være alle Steder og ligeligt fordelte, men det ligger i Sagens Natur, at det ikke kan være saaledes. Derfor bliver Ordningen ikke usystematisk, urigtig eller uretfærdig. Ordningen er netop ganske naturlig og har den Fordel, at enhver kan skønne, om der skal bruges Lokalporto eller ikke, idet det afhænger af, om Afstanden er under 8 km, hvad enhver, der er hjemmehørende i den paagældende Egn, vil vide, medens man under den nugældende Ordning ikke ved noget om det, fordi man skal være Herre over en stor Mængde Forudsætninger, som man ikke har noget som helst med at gøre.

Derfor er det en naturlig Konsekvens, naar man vil have en særlig Takst for Nabokorrespondance, at der bliver hyppigere og mere almindelig Trang til Lokalporto i tæt befolkede Egne end i tyndt befolkede Egne. Der er ingen Uretfærdighed deri. I det hele har Spørgsmaalet om, hvorledes Portoen skal være, mest Interesse fra et rent forretningmæssigt Synspunkt. For den private Korrespondance er det ikke af stor Betydning, om en Mand, der i Ny og Næ sender et Brev fra et Brevsamlingssted til et andet, skal betale 10 Øre i Stedet for tidligere 5. Men hvor der er en stor og hyppig Forretningsforbindelse, er det af Betydning at have lav Porto. Besparelsen summer sig op til store Beløb, Lokalportoens letter Omsætningen og Forretninglivet og har altsaa en ganske anden underbyggende Betydning for Samfundslivet her, end hvor Talen er om den private Korrespondance. Derfor er det ogsaa fra dette Synspunkt bedre at have en virkelig Naboport, som sætter Nabosteder i Forbindelse med hinanden, end at have en Porto, som er lav i ganske tilfældige Forbindelser, hvor det maaske har en meget ringe Interesse, men er høj i Forbindelser, hvor det kan have meget stor forretningmæssig Interesse at have lav Porto. Jeg maa derfor bestemt fastholde Ønskeligheden af, at man kommer over til en saadan fast Regel, saaledes at det ikke afhænger af Administrationens Handlinger, som i Virkeligheden ere dikterede af andre Hensyn, om Befolkningen skal betale 5 eller 10 Øre i Porto. Ved den foreslaaede Ordning faar man en aldeles fast og uforanderlig Regel. Man kan forandre Brevsamlingssteder til Postkontorer og omvendt, det er aldeles ligegyldigt, man kan oprette Sommerekspeditioner og nedlægge dem, men der er een Ting, der ikke kan forandres, det er